

Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa hafnarskrifstofu skil á greiðslunni.

Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri, formaður eða eigandi ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

Ef vörur eru fluttar úr einu skipi í annað, greiðir sá vörugjaldið, sem affermir. Vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjalddaga, þegar skipið, sem vörurnar flytur er komið í höfnina.

Skipstjóra og afgreiðslumanni er óheimilt að afhenda vörurnar, uns gjaldið er greitt.

Hafnarsjóður hefur haldsrétt í vörum eða andvirði þeirra uns gjaldið er greitt.

16. gr.

Öll gjöld samkvæmt þessari reglugerð má taka lögtaki, og hafa þau forgangsrétt sem önnur opinber gjöld, sbr. 12. gr. hafnalaga. Auk þess eru skipagjöld tryggð með lögveði í skipinu, og gengur það veð í tvö ár fyrir sammingsveðskuldum. Dráttarvextir 2% fyrir hvern byrjaðan mánuð reiknast 2 mánuðum eftir gjalddaga.

Skipagjöld teljast í reglugerð þessari öll þau gjöld, sem skipi ber að greiða til hafnarinnar, svo sem lestagjald, bryggjugjald og hafnsögugjald, svo og hvers konar aðstoð, sem skipinu er látin í té af hafnarinnar hálfu.

19. gr.

Gjaldskrá þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 4. mars 1975.

Halldór E. Sigurðsson.

Kristinn Gunnarsson.

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Eskifjarðarkaupstað.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Eskifjarðarhöfn takmarkast af línu, er hugsast dregin frá Hólmanestá yfir fjörðinn að vestanverðri Stekkseyri.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Gjöld þau, sem ákveðin eru í reglugerð þessari, skulu renna í hafnarsjóð Eskifjarðar og skal honum varið til þess að gera umbætur á höfninni og mannvirkjum er henni tilheyra, svo og til leiðbeiningar við innsiglinguna.

Bæjarstjórn Eskifjarðar kys fimm manna hafnarstjórn og jafnmarga til vara til fjögurra ára í senn og hefur hún undir yfirstjórn bæjarstjórnar, framkvæmd

hafnarmála og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og umbætur á henni og eignum hennar, stýrir öllum framkvæmdum þar að lútandi, annast fjárhald hafnarinnar, innheimtu og reikningsskil fyrir hennar hönd.

Bæjarstjórnin veitir fé úr sjóðnum til umræddra framkvæmda, að fengnum tillögum hafnarstjórnar og ákveður hvernig hann skuli ávaxta, enda ber hún ábyrgð á eignum hans eins og öðrum eignum sveitarfélagsins.

Reikningar hafnarsjóðs skulu fylgja sveitarsjóðsreikningum og endurskoðast og úrskurðast ásamt þeim. Hafnarstjórn skal semja fjárhagsáætlun fyrir sjóðinn, eins og fyrir er mælt í hafnalögum.

3. gr.

Daglegar framkvæmdir og eftirlit annast hafnarstjórn eða umboðsmaður hennar. Til aðstoðar hafnarstjórnar skulu vera svo margir starfsmenn sem þurfa þykir. Bæjarstjórn skipar fasta starfsmenn að fengnum tillögum hafnarstjórnar og setur þeim starfsreglur.

III. KAFLI

Um almenna reglu.

4. gr.

Hafnarstjórn sér um að gætt sé reglu í höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlýða boði hennar og banni og enn fremur þeirra starfsmanna, er hafnarstjórn setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært það fyrir hafnarsjórn, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

5. gr.

Þeim, sem ekkert lögmaett erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu skipa, eða öðrum störfum sem þar eru framkvæmd.

6. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa á höfninni. Við flutning á eldfimum efnum ber öllum hlutaðeigandi að haga sér samkvæmt gildandi lögum og reglum um brunavarnir.

Áliti hafnarsjórn eða starfsmaður hennar, að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er heimilt að stöðva verkið uns gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu eða annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema leyfi hafnarstjórnar komi til hverju sinni.

7. gr.

Á landi hafnarinnar má ekki smíða ný skip né þetta eldri skip eða gera við þau á annan hátt, nema með leyfi hafnarstjórnar og með þeim skilmálum sem hún ákveður. Bannað er að leggja skipum upp í hafnarfjöruna nema með leyfi hafnarstjórnar eða umsjónarmanns.

8. gr.

EKKI MÁ KASTA ÚTBYRÐIS SEGLFESTU, ÖSKU, KOLUM Eða NEINU ÖÐRU, ER VALDIÐ GETUR SKEMMDUM Á HÖFNinni, frá skipum er þar liggja, né flytja það úr landi út í höfnina. Einnig er stranglega bannað að kasta nokkru því í höfnina er óþrifum kann að valda.

Innan hafnartakmarkanna má ekki heldur gera nein hafnarmannvirki, né breyta þeim mannvirkjum sem nú eru og ekki heldur fylla upp, né dýpka út frá landi, nema leyfi hafnarstjórnar og/eða bæjarstjórnar komi til.

IV. KAFLI

Um legu skipa og meðferð þeirra í höfninni.

9. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ekki ferma eða afferma, mega aldrei leggjast svo í höfninni, að tálmi afgreiðslu annarra skipa og skulu þau í hvert sinn skyld að hlýða boði hafnarstjórnarinnar eða umboðsmanns hennar um það, hvar þau skuli leggjast. Aldrei mega nein skip liggja svo nærri bryggju að eigi sé nægilegt rúm fyrir önnur skip að komast að og frá. Skip eða bátar mega aldrei leggjast svo frá sér srenghi eða festar, að tálmi umferð. Festar skipa má aldrei leggjast yfir alfaraleið.

10. gr.

Skipum þeim og bátum, er liggja við sérstök legufæri á höfninni, má ekki leggjast svo, að hindri eða tefji umferð um höfnina. Hafnarstjórn getur ákveðið, hvar og hvernig legufærum skipa og báta skuli lagt.

Nú tregðast eigandi eða skipstjóri við að hlýða boðum hafnarstjórnar eða starfsmanna hafnarinnar um að flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni og getur þá hafnarstjórn látið gera það á ábyrgð og kostnað eiganda.

11. gr.

Í sérhverju skipi, að undanskildum skipum, er hafa leyfi hafnarstjórnar til að liggja mannlauk í lægi á höfninni eða í skipakví, skal jafnan vera a. m. k. einn maður, er tekið getur á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

12. gr.

Eigi má festa skipum við hafnarbakka eða bryggju, nema við festarhringa eða festarstólpa. Festum skal þannig fyrir komið, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjum eða hafnarbökkum. Þyki þessa eigi nægilega gætt, má krefjast að bætt sé úr tafarlaust. Skyld er að hafa tryggar hlífar milli skips og bakka eða bryggju ef krafist er.

13. gr.

Skip mega ekki láta vélar ganga af svo miklu afli að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi hættu af því.

Ekki má hleypta vatni á bryggjur eða hafnarmannvirki að óþörfu.

14. gr.

Ef skip lendir á grynningum eða sekkur, þar sem það að álitum hafnarstjórnar, tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarstjórn láta færa skipið burt á kostnað eiganda og er henni heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

V. KAFLI

Um notkun hafnarmannvirkja.

15. gr.

Meðan hafnarstjórn ákveður ekki annað, er skipum heimilt að leggjast við bryggju og hafnarbakka í þeirri röð sem þau koma. Þó skulu þau skip, sem sigla

eftir fyrirfram ákveðnum ferðaáætlunum, flytja póst og farþega, hafa rétt til að fá afgreiðslu við bryggju, þótt önnur séu þar fyrir og verða þau að víkja meðan hin eru afgreidd. Sé fermingu eða affermingu skips ekki haldið áfram með hæfilegum hraða að áliti hafnarstjórnar eða umboðsmanns hennar, ber því að víkja fyrir öðrum skipum, sé þess krafist. Enn fremur er hafnarstjórn eða umboðsmanni hennar heimilt að vísa skipum frá bryggjum, sé það álitið nauðsynlega vegna veðurs.

16. gr.

Ef nauðsyn ber til að skipum, sem ferma eða afferma á við bryggju eða hafnarbakka, sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa sem utar liggja yfir þilför hinna á bálkabrum eða á annan hátt er henta þykir. Svo og er farþegum þeirra skipa er utar liggja, heimil umferð um þilför þeirra skipa er nær liggja.

17. gr.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi og öðru slíku, er skylt að hafa nægilega sterka hlífidúka milli skips og hafnarbakkans, bryggjunnar eða bátanna, svo ekkert falli fyrir borð. Sé þessa ekki gætt getur hafnarstjórn eða starfsmenn hafnarinnar stöðvað verkið uns bætt hefur verið úr því sem áfátt var.

Kjölfestu má eigi láta annars staðar á lóðir eða mannvirki hafnarinnar en þar, sem hafnarstjórn eða umsjónarmaður vísar til.

18. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu, skal skipstjóri eða afgreiðslumaður, ef þörf gerist, láta ræsta bryggju þá eða hafnarbakka, sem notuð hefur verið. Farist það fyrir, skal hafnarstjórn sjá um að það sé geru, en afgreiðslumaður eða skipstjóri greiðir allan kostnað sem af því leiðir.

19. gr.

Þeir munir eða vörur sem affermdar eru eða láttnar í skip, mega ekki liggja á bryggjum eða hafnarbakka og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarstjórnar. Skal flytja burt vörur og muni jafnskjótt og hún krefst þess.

VI. KAFLI

Um geymsluskip og skip sem lagt er í lægi.

20. gr.

Sérstakt leyfi hafnarstjórnar þarf í hvert sinn til þess að leggja megi á höfnina skipum, sem ætluð eru til geymslu eða lagt er í lægi og skal leyfið bundið því skilyrði, að eigandi láti taka það upp ef það sekkur eða láti sprengja það í sundur, svo það skemmi eigi höfnina, og sé því eigi fullnægt innan hæfilegs frests, getur hafnarstjórn látið gera það á kostnað eiganda. Hafnarstjórn ákveður í hvert sinn, hvar slíku skipi skuli lagt, enda hafi umboðsmaður váttryggjenda, skipsins áður samþykkt legufærin, með skriflegri yfirlýsingu. Nú sannar eigandi geymsluskips með vottorði skipaskoðunarmanns, að skip hans sé svo þétt að eigi stafi nein hætta af hvað leka snertir, þó það sé mannlaust og er honum þá leyfilegt að leggja skipinu og láta það liggja, án þess að menn séu á því, á þeim tíma árs er ekki verður heimtað ljós á skipinu. Skylt er eiganda að flytja skipið úr stað, ef hafnarstjórn krefst þess.

Ljós skulu vera á skipum þessum á þeim tímum er vitar loga.

21. gr.

Meðan skip liggur mannlaust á höfninni skal ekki sjaldnar en einu sinni í viku fara út í það, til þess að líta eftir hvort legufæri eða annað hafi haggast eða bilað og ef svo reynist skal lagfæra það svo fljótt sem auðið er.

Eigi ber hafnarsjóður neina ábyrgð á skipum þeim, sem lagt er í lægi í höfninni.

VII. KAFLI**Um hafnargjöld á Eskifirði.****22. gr.**

Gjöld til hafnarsjóðs skulu innheimt samkvæmt gjaldskrá, er hafnarstjórn semur í samræmi við 26. gr. hafnalaga og samgönguráðuneytið staðfestir.

VIII. KAFLI**Ýmis ákvæði.****23. gr.**

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum lagareglum. Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, má ákveða þær af þremur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila um sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því matsgerð er lokið. Yfirmat skal framkvæmt af fimm óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, er þess hefur krafist, ef matsupphæðinni verður ekki breytt meira en sem svarar 10% af hinni ákveðnu endurgjaldsupphæð.

Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

24. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, sem hafnarstjórn tekur gilda.

25. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki í skipi. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina og er það jafngilt, sem skipstjóri hefði sjálfur fengið skipunina.

26. gr.

Brot á reglugerð þessari varðar sektum allt að kr. 100 000.00, nema þyngri refsing liggji við samkvæmt lögum.

27. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi hafnarreglugerð fyrir Eskifjarðarkauptún nr. 303 21. nóv. 1969.

Samgönguráðuneytið, 20. mars 1975.

Halldór E. Sigurðsson.

Kristinn Gunnarsson.